

De brief van Jacobus, deel 3 ^{1 2}

Oordelen

Als we het Nieuwe Testament doornemen valt ons op dat één woord voortdurend van toepassing is, en dat is *persoonlijk*.

In Mattheüs, Marcus, Lucas en Johannes vinden we de persoonlijke woorden van Jezus Christus en Zijn persoonlijk optreden hier op aarde.

Johannes 3:16 Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn **enig**geboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, ...

Dat maakt het een persoonlijk, individueel iets. Het hele perspectief van het Nieuwe Testament is:

- een persoonlijke God
- een persoonlijke Verlosser
- een persoonlijke boodschap

Die boodschap is naast persoonlijk gericht ook op ons als groep gericht, dat is waar. Maar alles komt uiteindelijk neer op *persoonlijk* doen wat God wil.

Alle andere boeken van het Nieuwe Testament, met uitzondering van Handelingen – wat grotendeels een geschiedenis is van Paulus' werk – en Openbaring, *worden brieven genoemd*. Zij zijn heel anders geschreven dan het Oude Testament. Daar staan ook wel individuele instructies, dat is waar, maar het Oude Testament is niet geschreven vanuit het standpunt van een persoonlijke boodschap tot ons als individu zoals dat voor het Nieuwe Testament geldt.

We hebben hier de persoonlijke brieven van de apostelen van Jezus Christus. Hier in de brief van Jacobus hebben we de woorden van de broer van Jezus Christus *gericht tot ons, bewaard voor ons!* Dat is uniek. Er is behalve het Nieuwe Testament geen ander boek dat dat

¹ Gebaseerd op de Bijbelstudie 'Epistle of James III' gegeven op 11 januari 1992 door Fred R. Coulter.

² Bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling 1951.

soort brieven bevat, persoonlijke brieven, die we voor instructie kunnen lezen, die we voor inspiratie kunnen lezen, die allerlei dingen van God bevatten. Op dezelfde manier bevatten de brieven aan Titus en Timotheüs instructies betreffende de dienaren. *Dat waren persoonlijke instructies van God aan de dienaren!* Als deze dingen niet worden opgevolgd, krijgen we natuurlijk te maken met *de moeilijkheden die daaruit voortvloeien!*

Laten we dus bij het doornemen van de brief van Jacobus naar deze specifieke manier kijken en laten we zien hoe Jacobus dit in feite doet door te schrijven aan de broeders. Door het hele Nieuwe Testament worden allen aangesproken met 'broeders', duidend op de *familierelatie met God en Jezus Christus*. Dat moet betekenis voor ons hebben. Laten we eens enkele van die verzen doornemen. Ik wil iets benadrukken dat niet is vastgelegd, omdat ik denk dat het er eigenlijk zou moeten staan en moet worden gezegd.

Jacobus 1:17-18 Iedere gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer. Naar zijn raadsbesluit ...

De woorden *naar Zijn raadsbesluit* kunnen ook worden vertaald als *in overeenstemming met Zijn eigen wil*. Dat wil zeggen dat *God het heeft gewild*. Dat is een enigszins gênante vertaling, vandaar dat ik de voorkeur geef aan *in overeenstemming met Zijn eigen wil*.

Laten we naar nog iets meer kijken over deze *wil van God*. Als we stilstaan bij en nadenken over de roeping van God, die voortkomt uit Zijn eigen wil, dan zien we dat dit is:

- een persoonlijke roeping
- een persoonlijk behoud
- met een persoonlijke Verlosser
- met een persoonlijke boodschap
- met een persoonlijke relatie
- met persoonlijke gebeden
- die persoonlijk beantwoord worden

Nu we het hebben over een persoonlijke God en een persoonlijke Verlosser en een persoonlijk beantwoorden van gebed, laten we lezen wat Jezus zei:

Johannes 16:26 Te dien dage zult gij in mijn naam bidden en Ik zeg u niet, dat Ik de Vader voor u vragen zal,

Het is niet een tweedehands iets. Het is niet een geval van *hij zei/zij zei*. Het gaat rechtstreeks van ons tot God. Dat is iets geweldigs.

Wat is de consequentie hiervan voor de Katholieke leerstelling van bemiddelende heiligen? *Die blijft niet overeind!* Die is niet waar. Vergelijk deze persoonlijke relatie die we met God moeten hebben en dan ook als broeders met elkaar, eens met een 'religie', wat een manier is om te proberen jezelf een goed gevoel te geven en goed over te komen. Dat is het verschil. Ik denk dat dit niet zo duidelijk in mijn denken was vastgelegd totdat ik in deze studies door de brief van Jacobus ging.

Johannes 16:27 want de Vader zelf ...

Persoonlijk! De Vader Zelf heeft u lief! Daar kunnen we vast van opaan, daar kunnen we kracht uit putten.

Jacobus 1:17-18 Iedere gave, die goed, en elk geschenk, dat volmaakt is, daalt van boven neder, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is of zweem van ommekeer. Naar zijn raadsbesluit ...

Hij *heeft dit gewild* omdat Hij onze Vader is en een *persoonlijke* God, Hij wilde dit samen met Zijn enige *persoonlijke* Zoon. Wij moeten daarop een response geven in liefde.

Johannes 16:27 want de Vader zelf heeft u lief, omdat gij Mij hebt liefgehad en geloofd hebt, dat Ik van God ben uitgegaan.

Dit moeten we echt in gedachten houden, begrijpen, veel waarde aan hechten en God ervoor danken. En ik besef dit als dienaar meer dan

ooit, *dat het hele doel van een dienaar is om iedereen te blijven verwijzen naar God in deze persoonlijke relatie.*

Daar **God het heeft gewild** – laten we daar even over nadenken – en ons heeft geroepen en ons Zijn Geest heeft gegeven, is het dan mogelijk voor *een mens* om dat weg te nemen? *Nee!* Als wij als dienaren dit in gedachten houden voor het uitvoeren van onze taak, hoe moeten wij, als dienaren, dan de broeders, de gemeente, behandelen? *Precies zoals de apostel Paulus zei, 'Gods akker zijt gij'!* Met andere woorden wat er gedaan wordt, het zaad dat van God de Vader in u wordt geplant, is van God. Wij zijn dus toezichhouders die toezicht houden op wat er gaande is. ***Toezichhouders spelen niet de baas over wat er gaande is.***

Ik benadruk dit hier zo sterk, omdat ik recent nog met heel wat mensen over de telefoon heb gepraat, die nog steeds lijden onder de naweeën van wat tiranniserende dienaren hun hebben aangedaan. Het is heel moeilijk om daarvan te herstellen, daarom wilde ik dit vermelden en benadrukken.

Efeziërs 1:4 Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren ...

- God heeft ons gekozen!
- God heeft ons uitverkoren!
- God heeft ons geroepen!

Dat is zo fantastisch, gemeente.

Efeziërs 1:4 voor de grondlegging der wereld, ...

Met andere woorden dit maakt deel uit van Zijn alomvattende plan.

Efeziërs 1:4 ..., opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht.

De meeste vertalingen voegen de woorden *in liefde*, die in de NBG deel uitmaken van vers 5, toe aan het eind van vers 4. We zullen – als we aankomen bij het tweede hoofdstuk van Jacobus – inzien

waarom vers 4 zo belangrijk is, omdat **God ons in liefde heeft geroepen**.

Wat heeft dit met oordelen vandoen? *Dit verandert het in sterke mate!*

Efeziërs 1:5 In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen **van zijn wil**,

God heeft *het gewild!*

Dat doet ons echt nederig worden, gemeente, als we dit laten bezinken en dat goed gaan begrijpen. Dat is iets waarin we moeten groeien. Dat is niet iets dat we in ijltempo kunnen opbouwen, waar we dan aanspraak op kunnen maken. Het is iets dat we onszelf niet kunnen toeëigenen. Niemand kan zich Jezus Christus toeëigenen. Daar hebben de Protestanten het bij het verkeerde eind; zij zeggen dat je 'Je Jezus Christus kunt toeëigenen'. **Nee!** Als er al iets toegeëigend wordt dan zijn wij dat, Hij eigent Zich ons toe door ons te roepen. Als wij ons Christus toeëigenen, wat doen we dan in feite? *Dan zeggen wij God wat Hij moet doen!* Zo werken de zaken niet. Het werkt volgens het principe "naar het welbehagen van zijn wil".

Efeziërs 1:6 tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde.

Aanvaard met al onze fouten, problemen en moeilijkheden.

Efeziërs 1:7-9 En in Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genade, welke Hij ons overvloedig heeft bewezen in alle wijsheid en verstand, door ons het geheimenis van zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen,

Dat zijn geweldige, indrukwekkende Schriftgedeelten hier. Ik geloof dat we – gelet op hoe ellendig en verdorven deze wereld is en hoe

verschrikkelijk de dingen in de wereld zijn – deze verzen moeten opslaan en echt begrijpen wat God voor ons heeft gedaan, om dan **God te danken** en **God te prijzen**. Dat betekent niet dat we geen problemen zullen hebben; dat betekent niet dat we geen moeilijkheden zullen hebben. We kunnen er bijna onder bezwijken, maar desondanks, we zijn geroepen *in overeenstemming met Gods wil* en Hij zal ervoor zorgen dat wij er doorheen komen, op welke manier dan ook.

Jacobus 1:18 Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen.

Het is duidelijk dat we belangrijker zijn dan welk dier ook. Het is duidelijk dat we belangrijker zijn dan wat God ook maar geschapen heeft in de levenloze wereld. Waarom zou Hij ons anders gemaakt hebben? Daarnaast zijn wij het moeilijkst te temmen, wij zijn het meest weerbarstige materiaal om mee om te gaan.

Dat is de reden achter vers 19 en ik kan u zeggen dat dit helemaal waar is. Hoe langer we in de Kerk van God zijn, hoe langer we deze persoonlijke relatie met God hebben, hoe meer we de geldigheid van vers 19 zullen inzien. En ik heb veel, veel fouten gemaakt; zoals in Jacobus 3 wordt gezegd zondigen we voortdurend met onze tong.

Jacobus 1:19 Weet *dit* wel, mijn geliefde broeders: ieder mens moet snel zijn om te horen, ...

Om het Woord der Waarheid te horen.

Jacobus 1:19-22 ..., langzaam om te spreken, ...

Langzaam in het *uitspreken van een oordeel*, het *geven van commentaar* en dergelijke.

Jacobus 1:19-20 ..., langzaam tot toorn; want de toorn van een man brengt geen gerechtigheid voor God voort.

Ik heb hier heel wat over nagedacht. Ik zal nooit die Bijbelstudie in Pasadena in 1972 vergeten, waar de leidende dienaar opstond ... U moet daarvoor de volgende achtergrond kennen. We werden allemaal verondersteld in het eerste deel van januari 1972 te beginnen met de vlucht naar een plaats van veiligheid in Petra. Dat gebeurde niet. Het werd dus ontkend dat het ooit was gezegd, maar het was beslist wel gezegd! Het werd ontkend dat het ooit in preken werd behandeld. Ik weet zeker dat het in preken werd behandeld, omdat ik dit zelf ook heb gedaan. Toen we in 1969 zagen dat er enorme branden werden gesticht in allerlei steden, raad eens waarover we allemaal preekten? *Gemeente, het einde is nabij!*

Ook het volgende nog als achtergrond: Herbert Armstrongs zoon moest voor de 'honderdste' keer de toegang tot de gemeente worden ontzegd en van al zijn functies ontheven worden omdat hij een rokenjager was. Ze probeerden dit te bedekken, zodat niemand dit te weten zou komen, en toch wisten allen die in Pasadena waren wat er gaande was. Je ontheft iemand niet zomaar van al zijn radio- en televisiefuncties om dan te zeggen dat hij overwerkt is. Dat kwam die week allemaal tegelijk op die kerkleider af:

- geen Petra
- zijn zoon betrapt op het misbruik maken van de jonge meisjes op het college
- zijn zoon uit de kerk gezet
- de kerk proberend uit te vissen wat er aan de hand was
- op het podium verschijnen en proberen alles te ontkennen
- daarna proberen ons te zeggen dat God het gaan naar een plaats van veiligheid had vervangen door nu de deur te openen voor advertenties in *Reader's Digest* magazine

Met dit alles als achtergrond ter 'verzachting' van de situatie, wil ik u laten zien dat ***de boosheid van de mens niet de gerechtigheid van God uitwerkt***. Hij stond daar op het podium en heel boos, zo boos als hij vaak kon zijn, zei hij: 'Gemeente, jullie zijn allemaal een stel domme schapen.' Het hele auditorium was doodstil. Daarna zei hij: 'Deze geruchten over mijn zoon zijn niet waar.' De hele gemeente werd de mond gesnoerd. Van binnen bij mij – ik weet niet wat er in het denken van anderen omging – gingen gedachten rond als: *het kan*

zijn dat we schapen zijn, maar er wordt niet verondersteld dat we domme schapen moeten zijn. Moeten we niet groeien in genade en kennis? Zulke gedachten zouden mij in problemen brengen met mensen, maar niet met God.

We kunnen waarschijnlijk vele voorbeelden aanhalen van de boosheid van de mens die niet Gods gerechtigheid uitwerkt. We kunnen die vinden binnen echtelijke relaties en in kinderopvoeding. Ik kan op mijn leven terugkijken en nu inzien welke fouten ik maakte bij de opvoeding van mijn kinderen. Velen hebben die fouten gemaakt en het lijkt er in deze tijd bijna op dat je veroemd bent als je ze maakt, maar ook als je ze niet maakt, omdat de wereld zo in elkaar zit dat als je probeert aardig te zijn, dan worden de kinderen bedorven, en als je ze probeert te disciplineren, dan is dat te veel. Als je ze probeert een corrigerend pak slaag te geven kunnen ze je oppakken en je in de gevangenis zetten wegens kindermishandeling. Op school wordt de kinderen gezegd dat als hun ouders dit hen aandoen, dat ze dat aan de schoolleiding moeten vertellen, omdat *zij* de goede bureaucraten zijn en een en ander wel met de ouders zullen regelen.

Daarnaast hebben we ook nog de TV, rockmuziek, alle druk van medeleerlingen, en dergelijke, zodat het heel, heel moeilijk is om je kinderen op te voeden. Als u kinderen hebt – en ik kan uit ervaring spreken – zal het een hele klus zijn. Dat betekent niet noodzakelijkerwijs dat u als ouder bent mislukt, omdat we ook te maken hebben met de *wil* van onze eigen kinderen. Ik weet dat er tijden zijn geweest dat ik echt heel boos was en als ik schreeuw, kan ik heel luid schreeuwen.

Werkte dat Gods gerechtigheid uit? *Nee, dat werkte Gods gerechtigheid niet uit!* Wat gebeurt er? *Meestal zorgt het voor meer problemen!* Dan voel je je daar later niet goed over en wat moet je dan doen? *Je moet zeggen dat het je spijt en dat je niet bedoelde wat je zei*, en dergelijke. Ik ben er zeker van dat dat waar is en ik weet dat ik me zo voelde.

Daarom staat er:

Jacobus 1:19 ..., langzaam om te spreken, langzaam tot toorn;

We moeten dus niet proberen door onze boosheid Gods gerechtigheid uit te werken. Er is een tijd voor oprechte verontwaardiging! Dat is nogal duidelijk. Natuurlijk moeten we allemaal leren. We zeggen allemaal: 'Als ik deze dingen had geweten toen ik als kind opgroeide, had ik waarschijnlijk heel wat van deze dingen vermeden.' Ja, Amen, waar. We kunnen iemand daarmee kalmeren. Als onze kinderen opgroeien en zijn opgegroeid, dan zeggen we: 'Jongen, als ik had geweten wat ik nu als ouder weet en dat destijds had gebruikt, dan zouden de zaken heel anders zijn gelopen.'

Laten we hopen dat onze kinderen ergens in hun leven zullen leren en dat God ondanks onze fouten tussenbeide wil komen om hen te roepen en te leiden tot begrip van de Waarheid zodat ook zij tot bezinning kunnen komen.

Daarna begint de cyclus weer helemaal opnieuw. *Ja, dat gebeurt!* Met welke generatie gebeurde dat niet? *Met geen enkele generatie!* Daarom is de brief van Jacobus zo levend, zo aansprekend.

Jacobus 1:21 Legt dus af ...

Voor je probeert de gerechtigheid van God uit te werken.

Jacobus 1:21 ... alle vuilheid en alle uitwas van boosheid ...

Je komt onder de mensen en hoort hun taal en je gaat die overnemen. Ik weet dat het het moeilijkste is als je omgaat met mensen die vloeken – en je hebt niet de controle over hen en je wilt dat vloeken niet horen – je kunt dan alleen maar je vingers in je oren te steken of hen zeggen hun mond te houden, maar sommige mensen kun je niet zeggen hun mond te houden. Als je dat toch doet kun je een klap op je mond krijgen. Dus je laat het maar over je heen komen en wat gebeurt er dan? *Die woorden blijven in je achterhoofd zitten!* Ik weet dat dat bij mij gebeurde. Het is u vast ook overkomen. Het overkwam mij. Ik denk dat er in dit opzicht geen verschil is tussen mij en u.

Wat doe je dan? *Je bidt en vraagt God om het uit je hoofd te zetten.*
En dat is precies wat Jacobus hier zegt.

Jacobus 1:21 Legt dus af alle vuilheid en alle uitwas van boosheid
...

Onze reactie op en onze medewerking aan ons persoonlijk behoud.

Jacobus 1:21 ... en neemt met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan, dat uw zielen kan behouden.

Dit in ons geplante Woord zal de oorzaak zijn dat we bepaalde dingen gaan doen die God wil dat we doen, als we echt handelen in overeenstemming met wat we geloven. Hij zegt dat als we dat ingeplante Woord eenmaal in ons leven hebben en we het aanvaarden, dat we er dan naar handelen.

Jacobus 1:22 En weest daders des woords ...

Wees zelf daders des woords! Het Griekse werkwoord hier staat in de mediale vorm. Die vorm legt er de nadruk op dat het onderwerp de handeling zelf uitvoert. Jammer genoeg krijgen we dat meestal in de vertaling niet te zien. De vertalers hebben praktisch geen enkele mediale vorm van het werkwoord vertaalt met *zelf doen*.

Bijvoorbeeld:

Jacobus 1:13 ... en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking.

In tegenstelling tot de Engelse vertalingen hebben de NBG en Statenvertaling deze nadruk wel in de vertaling meegenomen. Inderdaad is deze vertaling persoonlijker en krachtiger dan alleen maar *en Hij brengt niemand in verzoeking*. Maar **Hijzelf**, komend van God persoonlijk, Hij doet dit niet. Die mediale vorm van het werkwoord is dus erg belangrijk.

Jacobus 1:21 Legt dus af ...

Dat betekent dat we niet moeten proberen om de hele wereld zover te krijgen. *Leg af* is tot ons persoonlijk gericht. Het moet bij ons beginnen.

Jacobus 1:22 En weest daders des woords ...

Wees *zelf* daders ... Het is bedoeld om heel overtuigend te zijn. Ik vind de brief van Jacobus heel overtuigend voor mij persoonlijk. Ik zie hier allerlei dingen die worden aangekaart die ik behoer te doen. En ik zie ook dingen die ik niet doe.

Jacobus 1:22 En weest daders des woords en niet alleen hoorders:
...

Niet alleen maar graag het Woord van God horen. We weten wat God via Ezechiël zegt:

Ezechiël 33:31 En zij komen bij u als in een volkso ploep, zetten zich voor u neer, als mijn volk, en horen uw woorden, ...

Dat zijn de woorden van God!

Ezechiël 33:31-32 ..., maar doen er niet naar; woorden van liefde zijn in hun mond, maar hun hart gaat uit naar hun woekerwinst. Zie, gij zijt voor hen als een liefdeslied, schoon van klank, passend bij snarenspeel. Zij horen uw woorden, maar doen er geenszins naar.

Jammer genoeg hebben we dat probleem allemaal in meer of mindere mate, want als we alleen maar hoorder zijn dan misleiden we onszelf.

Jacobus 1:22 ...: dan zoudt gij uzelf misleiden.

Alweer de mediale vorm van het werkwoord. Waarom is dit de ergste vorm van misleiding? *Omdat we het dan ook echt geloven!* Dat is erger dan iemand anders een leugen vertellen, omdat u weet dat u hem een leugen vertelt. U kunt dat scheiden van de Waarheid.

Als je voortdurend tegen jezelf liegt en je misleidt jezelf en je gaat die leugen geloven, dan is dat de ergste vorm, omdat die zo diep in het denken van het individu is doorgedrongen.

Het is zo moeilijk om die vorm toe te geven, niet waar? *Dat is de moeilijkste vorm in de wereld om toe te geven!* Daarom gaf ik u de titel van het boek: *De leugens die we geloven* – de belangrijkste oorzaak van ons ongelukkig zijn – een heel goed boek. Heel toepasselijk, omdat dat precies is wat Jacobus hier zegt.

Ik ben er niet opuit gegaan om dit boek te kopen, maar ik liep het tegen het lijf toen ik een keer naar de supermarkt in Hollister ging. Ik liep er langs en die titel sprong gewoon op me af. Ik pakte het boek op en begon het door te bladeren. Zoals u weet ben ik een *boekenliefhebber*. Ik pakte het dus op en zei in mijzelf: 'Moet je nou eens kijken.' En ik begon hier en daar wat te lezen, waarna ik tegen mezelf zei: 'Geweldig, dit hangt helemaal samen met de serie preken die ik gaf over *Satans tien meest geloofwaardige leugens*. Ik keek nog wat verder en zei: 'Tjonge, dit is echt goed.'

Jacobus 1:22-24 ...: dan zoudt gij uzelf misleiden. Want wie hoorder is van het woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt; want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond **vergeten**, hoe hij er uitzag.

Heeft terstond vergeten, dat betekent dat hij het *onmiddellijk uit zijn gedachten zette!* Doen we dat vaak niet allemaal? Waarom stellen we wat we doen uit tot de laatste minuut? Dat is in principe hetzelfde; we vermijden het. ***We vermijden het ons met onszelf te confronteren in de spiegel van Gods Woord!*** Dat is het hele punt hier, dat is het hele punt van wat hier wordt onderwezen.

Jacobus 1:25 Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en **daarbij blijft**, ...

Dat houdt rechtstreeks verband met de verzen 22 en 23, een *dader des woords* zijn.

Jacobus 1:25 ..., niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk **dader**, die zal zalig zijn in zijn doen.

Die zal **zelf** ... duidend op persoonlijk, individueel initiatief en verantwoordelijkheid.

Jacobus 1:26 Indien iemand meent godsdienstig te zijn en daarbij zijn tong niet in toom houdt, ...

Wat betekent dit? *Denk eens terug aan de boosheid van de mens!* Die werkt niet de gerechtigheid van God uit. Dus als iemand 'religieus' schijnt te zijn of zichzelf als 'religieus' beschouwt en als hij zijn tong niet in bedwang heeft blijkens:

- opscheppen over zijn religie in de vorm van
- opscheppen hoe goed hij is door
- op te scheppen hoeveel hij van de Heer houdt

Is het u ook niet overkomen onder mensen die religieus *schijnen* te zijn, als zij dan zeggen: 'Loof de Heer, halleluja, zalig de Heer', dan vinden we dat het op zo'n manier wordt gezegd dat er afschuwwekkende rillingen over onze rug lopen, omdat *het klinkt als een nagel die over het schoolbord krast?*

Kijk eens naar al die 'religieuze' mensen die aan de kaak zijn gesteld. Sommige zijn in de val gelokt, maar anderen overkwam dat door hun eigen fouten en ijdelheid. Een Tv-programma nam drie protestantse Tv-predikers bij de kop; dit is naast Jimmy Swaggart. Vooral deze laatste is een schoolvoorbeeld van leegheid, ijdelheid en zelfmisleiding, ongelooflijk. Eén man werd er specifiek uitgelicht, hij preekt over geloof en heeft het daarbij bij het juiste eind. Zijn huis brandde af en hij zei: 'O, broeders, ik stel al uw offeranden op prijs. We hadden geen kleren meer en geen plaats om te verblijven ...' Hij had nog drie andere luxe herenhuizen. *Herenhuizen!* Klinkt als iets wat we eerder hebben gehoord? *Zeker!* Hij had nog drie herenhuizen, elk met Mercedesen, zwembaden, wandschilderingen binnen, 600 m², met personeel, en toch in zijn Tv-shows laat hij het huis zien dat was afgebrand, waarbij hij om geld bedelde.

Daarna lieten ze zien hoe ze naar Haïti gaan. Als u een weeshuis wilt hebben, ga dan naar Haïti. Daar zijn gewetenloze mensen die een groot bord bij hun weeshuis willen plaatsen, uw bord. Je maakt er een video-opname van en thuis laat je je video zien en zegt: 'Broeders, stuur geld in voor deze arme ...' Als je goed naar die video's kijkt zie je dat ze allemaal dezelfde kinderen vertonen. Het is afzetterij, één grote zwendel. Ze sturen iets tussen de 5 en 10%, misschien 20%, naar degene die het weeshuis runt; die houdt het merendeel daarvan voor zichzelf. En hij heeft aan veel 'religieuze' leiders voorgesteld naar Haïti te komen en heeft hen ervan verzekerd dat ze betrouwbare beelden kunnen krijgen die ze in hun Tv-shows kunnen vertonen om te gebruiken voor het binnenhalen van geld.

Lees dit nog eens:

Jacobus 1:26 Indien iemand meent godsdienstig te zijn en daarbij zijn tong niet in toom houdt, ...

- maar opschept over zijn godsdienstigheid
- maar vertelt hoe goed hij wel is
- hoeveel mensen hij bereikt
- hoeveel mensen door hem zijn bekeerd
- hoeveel tijdschriften hij uitgeeft (*Hebben we dit eerder gehoord?*)
- hoeveel dienaren zijn organisatie telt
- hoeveel mensen de diensten bezoeken
- hoeveel de offeranden opbrengen
- hoe groot ze wel zijn

Wat zegt de Bijbel? *Barmhartigheid triomfeert over oordeel!* We hebben barmhartigheid nodig, niet dat soort stommiteit en nonsens. Als ik praat met mensen met wie ik al heel lang niet meer heb gepraat – misschien wonen ze wel diensten bij van een andere kerk – wat is dan de eerste vraag die ze stellen? Hoeveel mensen wonen de diensten bij? Is dat hetzelfde als gerechtigheid? *Nee! Dat is niet hetzelfde als gerechtigheid!* Hoeveel mensen waren er bij Elia? *Nie-mand!*

Voor de dienaren die betraapt werden in hun doen, geldt:

1 Corinthiërs 10:12 Daarom, wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valle.

Wat zegt de Schrift? *O, hoe zijn de machtigen gevallen!* We schepen daar ook geen genoeg in. God zegt: 'Verheug je niet op de dag dat je vijand ten val komt, opdat hetzelfde niet aan jou overkomt.' Zelfs God Zelf verlangt niet naar de dood van de goddelozen, Hij verlangt ernaar dat ze zich bekeren. Dat zijn krachtige woorden, gemeente. *Dat zijn krachtige woorden.* Dat zijn echt woorden vol betekenis. Terwijl ik hier zit en dit met u doorneem, preek ik ook tot mezelf. Er is iets heel belangrijks dat wij als dienaren allemaal moeten doen.

Paulus zei dat hij zichzelf in gevangenschap moest brengen zodat, nadat hij tot anderen geprekeet had, hijzelf niet verworpen zou worden. Substitueer in het volgende vers het woord christen voor Jood, omdat dat van toepassing is. Hij zegt dat een Jood:

Romeinen 2:29 maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en de *ware* besnijdenis is die van het hart, ...

Romeinen 2:17 Indien gij u dan Jood [christen] laat noemen, steunt op de wet, u beroemt op God,

Dus u houdt uw tong niet in bedwang.

Romeinen 2:18-21 zijn wil kent, weet te onderscheiden waarop het aankomt, daar gij onderricht in de wet geniet, en u overtuigd houdt, dat gij **een leidsman van blinden zijt, een licht voor hen, die in duisternis zijn, een opvoeder van onverstandigen** en een leermeester van onmondigen, daar gij in de wet de belichaming der kennis en der waarheid bezit, hoe nu, gij, ...

Dit slaat op iedereen van ons, maar in het bijzonder op de dienaren.

Romeinen 2:21-24 ..., die een ander onderwijst, onderwijst gij uzelf niet? Gij, die predikt, dat men niet stelen mag, steelt gij? Die overspel verbiedt, doet gij overspel? Die gruwelt van de afgoden, pleegt gij tempelroof? Die u op de wet beroemt, onteert gij God door uw overtreden van de wet? Want de naam Gods wordt om u gelasterd onder de heidenen, gelijk geschreven staat.

Ik meen te mogen stellen dat die dienaren die dit soort dingen deden – zoals ik zojuist verhaalde en ook de dingen waar we persoonlijk in onze eigen ervaring doorheen zijn gegaan:

- de naam van God lasterden
- mensen ontmoedigden
- de oorzaak waren dat mensen naast de weg terecht kwamen

Daar ben ik absoluut van overtuigd!

Daarom staat dit hier in de Bijbel. Wij moeten ook van Gods Woord leren.

Jacobus 1:26 Indien iemand meent godsdienstig te zijn en daarbij zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart misleidt, **diens godsdienst is waardeloos**.

Hier hebben we de test. Als u denkt dat uw hart zo goed is en u denkt dat u zo rechtvaardig bent, dan geeft hij de test. Hoe zou de Bijbel de mensen van vers 26 noemen? Laten we zien hoe Jezus hen noemde.

Het is verbazingwekkend hoe Jacobus precies past bij de Bergrede, absoluut verbazingwekkend! We hebben het over godsdienstige mensen, is het niet? *Ja!*

Mattheüs 6:1 Ziet toe, dat gij uw gerechtigheid niet doet voor de mensen, om door hen opgemerkt te worden; ...

Om godsdienstig over te komen.

Mattheüs 6:1-2 ...; want dan hebt gij geen loon bij uw Vader, die in de hemelen is. Wanneer gij dan aalmoezen geeft, laat het niet voor u uitbazuinen, zoals de **huichelaars** doen ...

In mijn boek *A Harmony of the Gospels* heb ik dit vertaald met *sanctimonious pretenders* (schijnheilige toneelspelers), wat de meest nauwgezette vertaling is van deze woorden, omdat zij godsdienstig overkomen. Zij wenden dit voor, het is niet echt, zij zijn *schijnheilige toneelspelers*.

Noot vertaler: Hierna volgt een uiteenzetting over diverse religieuze Tv-predikers, die ik niet heb vertaald. Hij eindigt zijn betoog met: ***Huichelaars, schijnheilige toneelspelers!***

Mattheüs 6:2 ..., zoals de huichelaars doen in de synagogen en op de straten, ..

Bedenk dat dit tegen de Joden werd gezegd – waar bevonden zij zich? *In de de synagogen!*

Mattheüs 6:2-4 ..., om door de mensen geroemd te worden. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds. Maar laat, als gij aalmoezen geeft, uw linkerhand niet weten wat uw rechter doet, opdat uw aalmoes in het verborgene zij, en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden.

De Statenvertaling zegt: in het openbaar vergelden. Jezus zegt dat het ***u*** vergolden wordt, dat duidt op een persoonlijke relatie met God.

Mattheüs 6:5 En wanneer gij bidt, zult gij niet zijn als de huichelaars, want zij staan gaarne in de synagogen en op de hoeken der pleinen te bidden, om zich aan de mensen te vertonen. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds.

Dat loon bestond eruit dat ze ***door de mensen gezien werden als godsdienstig***. We kunnen dit overal toepassen. Dit is het levende Woord van God.

Mattheüs 6:16-18 En wanneer gij vast, toont dan niet, zoals de huichelaars, een somber gelaat; want zij maken hun aangezicht ontoonbaar, om zich aan de mensen te vertonen, wanneer zij vasten.

Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds. Maar gij, zalf uw hoofd, als gij vast, en was uw gelaat, om u niet bij uw vasten aan de mensen te vertonen, maar aan uw Vader, die in het verborgene is; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden.

Lees heel Mattheüs 23 over de huichelaars die mensen tot bekeerlingen maken en dan nog ergere kinderen der hel dan ze zelf zijn:

- ze maken hun gebedsriemen breed
- spreken lange gebeden uit
- verdrukken de weduwen
- ontnemen hen hun geld
- stellen allerlei dwaze regeltjes in, zoals:

Mattheüs 23:16 Heeft iemand bij de tempel gezworen, dat betekent niets; maar heeft iemand bij het goud van de tempel gezworen, dan is hij gebonden.

Wat zei Jezus daarvan?

Mattheüs 23:17 Gij dwazen en blinden, wat toch is meer, het goud of de tempel, die het goud geheiligd heeft?

Daarna zegt Hij nog:

Mattheüs 23:27 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars, want gij gelijkt op gewitte graven, die van buiten wel schoon schijnen, maar van binnen vol zijn van doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

Zij beschouwden zichzelf als heel godsdienstig.

Ik wil iets uit Mattheüs 24 doornemen, omdat we dit hebben meegeemaakt. Ik hoop bij het doornemen van die sectie over het helpen van mensen die in nood zijn, dat we ook in staat zullen zijn de mensen op de mailinglijst te helpen; dat we mensen kunnen helpen die geestelijk naakt zijn en geestelijk zonder voedsel zijn door de verschillende dingen die hen overkomen zijn. We lezen hier:

Mattheüs 24:42-46 Waakt dan, want gij weet niet, op welke dag uw Here komt. Maar weet dit: Als de heer des huizes geweten had, in welke nachtwaak de dief zou komen, hij zou gewaakt hebben en in zijn huis niet hebben laten inbreken. Daarom, weest ook gij bereid, want op een uur, dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des mensen. Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, die de heer over zijn dienstvoolk gesteld heeft om hun op tijd hun voedsel te geven? **Zalig die slaaf, die zijn heer bij zijn komst zo bezig zal vinden.**

Dit hangt helemaal samen met *het zijn van daders des Woords*.

Mattheüs 24:47-48 Voorwaar, Ik zeg u, dat hij hem over al zijn bezit zal stellen. Maar als die slaaf slecht was, en in zijn hart zou zeggen: ...

Omdat hij 'godsdienstig' schijnt te zijn, zichzelf misleidt, zijn godsdienst waardeloos is:

Mattheüs 24:48-49 ...: Mijn heer blijft uit, en hij zou beginnen zijn medeslaven te slaan en met de dronkaards zou eten en drinken,

We kunnen dat zowel fysiek als geestelijk opvatten:

- *Fysiek* raken ze allemaal betrokken bij alcoholisme.
- *Geestelijk* raken ze betrokken bij de leerstellingen van Babylon.

Drinken uit de beker van Openbaring 17. Zien we dat in deze tijd niet gebeuren? *Zeer zeker!*

Mattheüs 24:50-51 dan zal de heer van die slaaf komen op een dag, dat hij het niet verwacht, en op een uur, dat hij het niet weet, en hij zal hem folteren en hem in het lot der huichelaars doen delen. Daar zal het geweest zijn en het tandengeknars.

Noot vertaler: Hierna gaat hij uitgebreid in op een Tv-programma dat liet zien hoe de oliebranden in Koeweit werden geblust. Dat programma deed hem denken aan geweest en tandengeknars en hellevuur en zwavel en aan de poel des vuurs. Voor wat betreft dit

laatste punt verwees hij ook nog naar lavastromen bij vulkaanuitbarstingen.

Jacobus 1:27 Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en **zichzelf onbesmet van de wereld bewaren**.

Dat is een hele opgave!

We kunnen dat op vele manieren toepassen op wezen die echt wezen zijn, op weduwen die echt weduwen zijn. Ik weet dat we in onze Kerk heel wat weduwen hebben en we proberen hen op alle mogelijke manieren te helpen. Zij hebben echt noden. Een van de dingen die wij kunnen doen is helpen met het Woord van God omdat ik denk dat weduwen vaker verdrukt zijn en dat er vaker misbruik van hen is gemaakt dan van iemand anders. Daar zijn nog veel andere aspecten aan verbonden.

Jacobus 1:27 ... en **zichzelf onbesmet van de wereld bewaren**.

Wij zijn niet van de wereld, we moeten er ook niet oput gaan om op een dusdanige manier betrokken te raken bij de wereld dat we *deel gaan hebben aan haar zonden*. Wat zegt de Bijbel tot het volk van God betreffende Babylon?

Openbaring 18:4 Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen.

Weer verder in Jacobus.

Jacobus 2:1 Mijn broeders, ...

Let erop dat hij altijd spreekt tot *zijn broeders*. Hij zei niet *mijn domme schapen*. Nee! Hij zei: 'Mijn broeders ...' We zullen nu gaan zien dat dit zich uitstrekt tot allen, ongeacht hun status.

Jacobus 2:1-4 Mijn broeders, houdt uw geloof in onze Here der heerlijkheid, Jezus Christus, vrij van aanzien des persoons. Want

stel, er kwam in uw vergadering een man binnen met een gouden ring aan zijn vinger en in prachtige kleding, en er kwam ook een arme binnen in schamele kleding, en gij zoudt opzien tegen de man met de prachtige kleding en zeggen: neem gij hier deze goede plaats, maar tot de arme zoudt gij zeggen: ga gij daar staan, of ga beneden bij mijn voetbank zitten, zoudt gij dan geen onderscheid maken onder elkander en optreden als rechters, die zich door verkeerde overwegingen laten leiden?

Laten we dit opnieuw doornemen en analyseren. En we zullen zien dat we ons op de een of andere manier daar allemaal schuldig aan hebben gemaakt.

'Mijn broeders ...' We hebben het hier over rijk en arm. Wat is het enige dat we gemeenschappelijk hebben? Niet status, niet geld. *We hebben een gemeenschappelijk behoud door vrijkoping*, ongeacht of we rijk of arm zijn. Maar het menselijke, natuurlijke, vleselijke denken en de daaruit voortvloeiende neiging is:

Jacobus 2:2 Want stel, er kwam in uw vergadering een man binnen met een gouden ring aan zijn vinger en in prachtige kleding, ...

Hiermee kan zelfs opvallende, opzichtige, dure kleding worden geïmpliceerd.

Jacobus 2:2 ..., en er kwam ook een arme binnen in schamele kleding,

Waarom was dit een specifiek Joods probleem? Het probleem hoeft niet te zijn het verschil tussen arm en rijk, maar het is het probleem van *discrimineren tegen mensen*, of *het doen aan aanzien des persoons*, omdat als we als we doen aan aanzien des persoons we ook moeten *discrimineren*.

Laten we kijken waar er gesproken wordt over 'aanzien des persoons', *dat God Zelf niet doet aan 'aanzien des persoons'*. Dat wordt een heel belangrijk punt omdat de Joden door 'de religie van het Jodaisme', door het karakter van hun religie ... We hebben net het punt

'als iemand godsdienstig schijnt te zijn' behandeld. Nu hebben we het over mensen die doen aan 'aanzien des persoons'. De Joden, door de aard van hun religie, discrimineerden in de sociale omgang tegen iedereen die geen Jood was, zelfs binnen de relaties in de synagoge tussen Joden en heidenen.

In Handelingen 10 wordt iets heel belangrijks beschreven. We komen daar iemand tegen die een heiden is. Zijn naam was Cornelius. Hij was een hoofdmans over honderd uit de Italiaanse afdeling. Hij had God lief en op de tijd van gebed aanbad hij God en plotseling zei een engel tegen hem: 'Stuur boodschappers naar Petrus die verblijft bij ene Simon de leerlooier in Joppa.' Hij zond dus drie mannen. Petrus had ondertussen een visioen, het visioen van al die onreine dieren. Waarom gebruikte God al deze onreine dieren? *Omdat de Joden binnen hun religie van het Judaïsme de rest van het menselijk ras zo beschouwden!* Dat is de reden. Het heeft niets vandoen met het eten van rein of onrein voedsel.

Handelingen 10:25 En toen het geschiedde, dat Petrus binnentrad, kwam Cornelius hem tegemoet, viel hem te voet en bewees hem hulde.

En Petrus zei: 'U bent een slim persoon, ik ben de eerste paus. Kus mijn ring en mijn voeten maar.' *Nee, dat staat er niet.* Hiermee hebben we afgedaan met het 'godsdienstig' overkomen. Hiermee hebben we afgedaan met de arrogantie van het Katholicisme.

Handelingen 10:26 Maar Petrus richtte hem op en zeide: Sta op, ik ben zelf ook een mens.

Je aanbidt geen mensen.

Handelingen 10:27-28 En terwijl hij zich met hem onderhield, kwam hij binnen en vond er velen bijeen; en hij sprak tot hen: Gij weet, hoe het een Jood verboden is zich te voegen bij of te gaan tot een niet-jood; ...

Ik wil u direct al zeggen dat er niet zo'n wet van God was. Dat was een wet van het Judaïsme. Daarom handelde God op deze boven-natuurlijke manier *om die scheiding te doorbreken*. Er staat dat Hij door Christus *de vijandschap van de scheiding die er tussen Jood en Griek was, heeft doorbroken, waardoor Hij Jood en Griek één heeft gemaakt binnen de Gemeente, in Christus* (Efeziërs 2). Hier in Handelingen 10 vinden we het begin van het doorbreken ervan door het vernietigen van een religieuze wet die tegen de wil van God inging.

Handelingen 10:28 en hij sprak tot hen: Gij weet, hoe het een Jood verboden is zich te voegen bij of te gaan tot een niet-jood; **doch mij heeft God doen zien, dat ik niemand onheilig of onrein mag noemen**.

Daar speelde aanzien des persoons een rol toen de Joden dit op die manier uitvoerden, en dat was een probleem dat diep verweven was in het Judaïsme. Als je dit al hebt ten opzichte van andere mensen, wat vinden we dan binnen de gemeente van de synagoge? *Mensen die discrimineerden tussen de rijken en de armen!*

Handelingen 10:34 En Petrus opende zijn mond ...

Nadat Cornelius hem had verteld wat de engel hem allemaal had gezegd.

Handelingen 10:34-38 ... en zeide: Inderdaad bemerk ik, dat er **bij God geen aanneming des persoons is**,

Maakte Hij niet iedereen? *Ja!* Houd dat in gedachten iedere keer als je te maken krijgt met een of andere allesomvattende aanklacht tegen mensen in het algemeen. Het is juist om te zeggen: 'We hebben allemaal een boos, vleselijk gericht hart.' Denk er eens goed over na, alle mensen, van elke soort, van elk ras, van elk volk, of wat dan maar ook:

- ze zijn *allemaal* door God geschapen
- ze hebben *allemaal* zonden en zijn behept met het kwade
- ze hebben *allemaal* moeilijkheden en problemen (sommigen hebben daar in sterkere mate last van dan anderen)

- sommigen zijn wat meer achterbaks
- sommigen zijn wat gemener
- sommigen zijn stiekem
- sommigen zijn open

Maar zo zit de mensheid in elkaar.

Petrus zegt dus:

Handelingen 10:34-38 Inderdaad bemerk ik, dat er bij God geen aanneming des persoons is, maar onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig, naar het woord, dat Hij heeft doen brengen aan de kinderen Israëls om vrede te verkondigen door Jezus Christus. Deze is aller Heer. Gij weet van de dingen, die geschied zijn door het gehele Joodse land, te beginnen in Galilea, na de doop, die Johannes verkondigde, van Jezus van Nazaret, hoe God Hem met de Heilige Geest en met kracht heeft gezalfd. Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen, die door de duivel overweldigd waren; want God was met Hem.

Daarna beëindigt hij zijn preek en onmiddellijk daalt de Heilige Geest neer op deze heidenen, *onbesneden!*

Als we wat andere dingen betreffende het Pascha doornemen, zullen we gaan zien dat *dat een reusachtig probleem was*. Omdat er duidelijk wordt gezegd dat je besneden moet zijn voordat je aan het Pascha mag deelnemen. En de grootste zonde van Paulus was dat hij onbesneden heidenen liet deelnemen aan het Pascha. *Wij kunnen niet bevatten hoe intens dat zou inwerken op de zenuwen* van de leiders van het Judaïsme. Maar hier slecht God *al* die scheidingen, gaf hun de Heilige Geest, de gave van God en Petrus zei: 'Hoe kan ik tegen God ingaan?'

Handelingen 10:47-48 Zou iemand het water kunnen weren, om dezen te dopen, die evenals wij de Heilige Geest hebben ontvangen? En hij beval hen te dopen in de naam van Jezus Christus. Toen verzochten zij hem nog enige dagen te blijven.

Raad eens wat er gebeurt als hij terugkomt in Jeruzalem?

Handelingen 11:1-3 De apostelen nu en de broeders in Judea hoorden, dat ook de heidenen het woord Gods aangenomen hadden. En toen Petrus naar Jeruzalem gegaan was, verschilden zij, die uit de besnijdenis waren, met hem van mening, en zij zeiden: Gij zijt binnengegaan bij onbesnedenen en hebt met hen gegeten.

We zien nu nog een ander groot probleem onder woorden gebracht – *ze konden zelfs niet met hen eten!* (Galaten 2). We kunnen denken dat we in het zuiden van de Verenigde Staten een scheiding hadden tussen zwart en blank:

- toiletten voor zwarten
- waterreservoirs voor zwarten
- restaurants voor zwarten
- zwarten zaten achterin de bus
- en al zulk soort dingen

Maar de Joodse maatschappij was:

- heel wat strenger en onbuigzamer
- veel meer discriminerend
- veel meer op afstand
- veel strakker gestuurd door wetten

Toen verhaalde hij alles wat er was gebeurd, waarna zij het begrepen.

Handelingen 11:15-17 En toen ik begonnen was te spreken, viel de Heilige Geest op hen, evenals in het begin ook op ons. En ik herinnerde mij het woord des Heren, hoe Hij zeide: Johannes doopte wel met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden. Indien nu God hun op volkomen gelijke wijze als ons de gave heeft gegeven ...

Ik wil dat u begrijpt wat voor reusachtige gebeurtenis dit was, absoluut zonder precedent. Dit was een *hele klap voor het Judaïsme*, omdat zij dachten dat het christen-zijn alleen maar voor hen was bestemd. Dit was echt een *klap voor het Judaïsme*, want tot dat moment ging het alleen maar naar de Joden. Ik weet niet precies het tijdstip van de gebeurtenissen in Handelingen 11, maar ik denk dat

de brief van Jacobus enige tijd na Handelingen 11 werd geschreven, maar voor de problemen van Handelingen 13-15 over de controverse van besnijdenis, omdat dit onderwerp niet in deze brief wordt genoemd.

Handelingen 11:17 ... op het geloof in de Here Jezus Christus, hoe zou ik dan bij machte geweest zijn God tegen te houden?

Hij moest wel op die manier tegen hen spreken, anders hadden ze misschien Petrus wel uit de Gemeente gezet. Begrijpt u nu ook waarom het juist Petrus moest zijn die dit deed? *Omdat hij in die tijd de leidende apostel was!* Dat is niet de leerstelling dat Petrus het primaatschap had onder de apostelen, om met alle mogelijke middelen vast te leggen dat er een paus moet zijn. De situatie in die tijd was gewoon zo als die was.

Handelingen 11:18-19 En toen zij dit gehoord hadden, kwamen zij tot rust en verheerlijkten God, zeggende: Zo heeft dan God ook de heidenen de bekering ten leven geschonken. Zij dan, die verstrooid werden door de verdrukking, welke in verband met Stefanus plaats vond, trokken verder tot Fenicië, Cyprus en Antiochië toe, **zonder tot iemand het woord te spreken dan alleen tot de Joden.**

Daarom schreef hij, toen hij schreef, aan hen die in de synagoge waren.

Jacobus 2:2 Want stel, er kwam in uw vergadering een man binnen met een gouden ring aan zijn vinger en in prachtige kleding, en er kwam ook een arme binnen in schamele kleding,

Er zijn kerken die zeggen: 'U kunt bij ons niet binnenkomen tenzij u voldoet aan de door ons gestelde regels voor kleding.'

- Wat zegt Jacobus hier? *Dat we geen onderscheid moeten maken op basis van kleding!*
- Wat als hij de enige kleding draagt die hij heeft?
- Zorgen we er dan voor dat hij zich van God afwendt vanwege onze kledingseisen?

Onze natuurlijke neiging is *aardig te zijn voor de rijken!* 'Er komt een rijke de synagoge binnen; misschien laat hij wel een overvloedig offer achter. Geef hem de beste plaats.' Tot op de huidige dag worden de plaatsen in de synagoge verkocht. Wist u dat? *De plaats het dichtst bij de preekstoel gaat naar de hoogste bieder, in het bijzonder op de Heilige Dagen!* De belangrijke mensen in de maatschappij van de Joden krijgen de vooraanstaande plaatsen, omdat ze meer geven. Jacobus zegt ons dat niet te doen. Op zo'n manier moet de gemeente niet worden gerund.

Wie van de Joden veronderstelt u het rijkst, het meest godsdienstig te zijn en daarom de meeste eer te krijgen binnen de synagoge? *De Sadduceeën! De priesters!* Zij komen binnen en worden direct benaderd met: 'Kom toch binnen, rabbi, neemt u hier plaats.' Jacobus zegt: 'Nu we Christus hebben zijn we allemaal rijk en arm.' En zoals Paulus zei 'vrij en slaaf', *jullie zijn allemaal één in Christus* en moeten niet doen aan aanzien des persoons.

Jacobus 2:3 en gij zoudt opzien tegen de man met de prachtige kleding en zeggen: neem gij hier deze goede plaats, maar tot de arme zoudt gij zeggen: ga gij daar staan, of ga beneden bij mijn voetbank zitten,

In de synagoge zijn ook plaatsen waar helemaal geen banken of stoelen staan, daar staan in het algemeen de arme mensen.

Denk aan de gelijkenis van Jezus over hen die *graag de beste plaatsen hebben* op de Feesten. 'Als u naar een Feest gaat neem dan de laatste zetel, want als u naar voren zoudt gaan om de eerste zetel te nemen en er komt iemand anders die uw plaats krijgt aangeboden, wordt u in verlegenheid gebracht en gezegd aan het eind plaats te nemen.' Dat zijn degenen die zichzelf vooraan plaatsen. Daarnaast heb je ook nog degenen die anderen op die manier naar voren schuiven. U hebt dan voorkeuren. We kunnen dit snobisme noemen.

Als u zo uw voorkeuren heeft, dan:

Jacobus 2:4 zoudt gij dan geen onderscheid maken onder elkander en optreden als rechters, die zich door verkeerde overwegingen laten leiden?

Is dat niet waar? *Dat is zeer zeker waar!*

Het kwaad is aanwezig onder alle mensen, ongeacht huidskleur, ongeacht lichaamsbouw, ongeacht sekse. Als we in situaties algemene uitspraken doen, zoals: 'Deze rijke moet wel goed zijn, hij heeft geld. Deze arme moet wel slecht zijn, hij lijdt toch niet voor niets?'

Hoe weten we dat? Denken we niet zo omdat we in ons achterhoofd een rolmodel van diverse typen mensen in ons denken hebben? Als we in het verkeer vastlopen en de andere partij beweegt niet zoals hij zou moeten, vellen we dan in ons denken geen slecht oordeel over die persoon? *Zeker weten!* Ik heb dat zelf gedaan. Daarom dringt Jacobus onmiddellijk tot de kern door omdat dit gaat om christelijke levensprincipes die we van dag tot dag moeten toepassen.

Jacobus 2:4 ... rechters, die zich door **verkeerde overwegingen** laten leiden?

In Johannes 7 oordeelden ze Jezus.

Johannes 7:11-12 De Joden dan zochten Hem op het feest en zeiden: Waar is Hij? En er was veel gemompel over Hem onder de scharen; sommigen zeiden: Hij is goed, anderen zeiden: Neen, maar Hij verleidt het volk.

Oordelen op basis van verkeerde overwegingen.

Johannes 7:13-24 Toch sprak niemand vrijuit over Hem, uit vrees voor de Joden [dat is: de Joodse leiders]. Doch toen het feest reeds op de helft was, ging Jezus op naar de tempel en leerde. De Joden dan verbaasden zich en zeiden: Hoe is deze zo geleerd zonder onder-richt te hebben ontvangen?

Hoe is deze zo geleerd, dat wil zeggen hoe kan Hij de Schriften begrijpen? Hij had geen traditionele rabbijnse opleiding ontvangen. Het was alom bekend dat Hij niet aan een van de rabbijnse scholen had gestudeerd. Toch wist Hij meer dan de rabbijnen. Bedenk dat toen Hij twaalf jaar oud was, Hij naar de tempel ging en vragen stelde en discussieerde met de priesters, enz.

Johannes 7:16-18 Jezus antwoordde hun en zeide: Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, die Mij gezonden heeft; indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek. Wie uit zichzelf spreekt, zoekt zijn eigen eer, ...

Bij mensen draait het vaak om de eigen eer, ijdelheid. Dat hebben we ook meegemaakt.

Johannes 7:18-20 ..., maar wie de eer zoekt van zijn zender [God de Vader], die is waar en er is geen onrecht in hem. Heeft Mozes u niet de wet gegeven? En niemand van u doet de wet. Waartoe tracht gij Mij te doden? De schare antwoordde: Gij zijt bezeten; wie tracht U te doden?

Er wordt hier heel wat geoordeeld! Wat deden zij? *Zij oordeelden op basis van verkeerde overwegingen!*

Johannes 7:21-23 Jezus antwoordde en zeide tot hen: Een werk heb Ik verricht en gij verwondert u allen. Daarom: Mozes heeft u de besnijdenis gegeven (niet, dat zij van Mozes komt, maar van de vaderen) en gij besnijdt een mens op sabbat. Als een mens op sabbat de besnijdenis ontvangt, opdat de wet van Mozes niet verbroken worde, zijt gij dan op Mij vertoornd, ...

De boosheid van de mens brengt niet de gerechtigheid van God teweeg! Dat spring hier vanuit deze verzen naar voren!

Johannes 7:23-24 ..., omdat Ik op sabbat een gehele mens gezond gemaakt heb? Oordeelt niet naar het aanzien, maar oordeelt met een rechtvaardig oordeel.

Dat is het hele punt. Als er geoordeeld wordt, dan moet het een rechtvaardig oordeel zijn. Maak uzelf niet tot een rechter op basis van verkeerde overwegingen. Denk aan de woorden *oordeel niet opdat gij niet geoordeeld wordt en u hebt een balk in eigen oog en probeert een splinter uit het oog van uw broeder te verwijderen* (Mattheüs 7). ***We moeten oordelen met een rechtvaardig oordeel!*** Wie is de rechtvaardige Rechter? ***Dat is Jezus!***

Laat me nog de volgende Schriftgedeelten over oordelen geven, schrijf ze in uw notities en bestudeer ze zelf:

- 2 Timotheüs 4:1, 8 – de Heer is de rechtvaardige Rechter
- Jesaja 11:3 – daar wordt geprofeteerd dat Jezus niet zou oordelen op basis van wat Hij met het oog ziet, niet op uiterlijk.

Waarom? Hoe verschijnen we voor God? *Genoeg gezegd over een religieus voorkomen!* Kent Hij niet elke gedachte van alle mensen die Hij op enig moment wil weten? *Zeer zeker!* Er is niets voor Hem verborgen.

Het volgende zegt ons hoe wij voor God verschijnen.

Hebreeën 4:12 Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zo diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en **het schift overleggingen en gedachten des harten**;

- Niet de kleding die we dragen.
- Niet de kleding die we niet dragen.
- Niet hoe rijk we zijn.
- Niet hoe arm we zijn.
- Niet hoeveel geld we geven.
- Niet hoeveel geld we niet geven.

Geen enkele van deze dingen, maar **de overleggingen en gedachten des harten**. Daarom hebben wij als mensen de neiging om slechte opinies te hebben over andere mensen.

Verder met hoe we voor God verschijnen.

Hebreeën 4:13 en geen schepsel is voor Hem verborgen, want **alle dingen liggen open en ontbloot voor de ogen van Hem**, voor wie wij rekenschap hebben af te leggen.

Gemeente, hier wordt niet gezegd dat we ons niet zo netjes als ons mogelijk is moeten kleden als we daartoe de gelegenheid hebben, maar dit betekent niet dat we ons er helemaal niets aan gelegen moeten laten liggen. Daarom staat er dat als we in de volmaakte wet der vrijheid, die geestelijke spiegel, kijken, we niet moeten vergeten hoe de menselijke natuur in elkaar zit.

Hebreeën 12:22 Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, ...

Dat is in de hemel boven ons, dat naderen we als we tot God bidden.

Hebreeën 12:22-23 ..., tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen, en tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, ...

Dat stemt helemaal overeen met Jacobus 1:18, *eerstelingen onder Zijn schepselen*.

Hebreeën 12:23-24 ..., die ingeschreven zijn in de hemelen, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben, en tot Jezus, de middelaar van een nieuw verbond, en tot het bloed der besprenging, dat krachtiger spreekt dan Abel.